

فراخوان به اقدام فوری

پناهجویان در اردوگاه‌های ناامن یونان در خطر شدید هستند

بیش از هزار پناه جو و مهاجر در سه اردوگاه در الینیکو، آتن، در شرایط غیرقابل سکونت و ناامن به سر می‌برند. زنان و دختران با خطر خشونت‌های جنسی و ناشی از جنسیت روبرو هستند. مسوولان باید، پس از مشاوره‌ی واقعی، فوری مسکن مناسب برای ساکنان اردوگاه‌ها تأمین کنند و بستن اردوگاه‌ها را مد نظر قرار دهند.

بیش از هزار پناه جو و مهاجر، از جمله کودکان، در شرایط رقت انگیز و ناامنی در سه اردوگاه به سر می‌برند که در دو محوطه‌ی مربوط به المپیک و پایانه‌ی ورودی فرودگاهی بدون استفاده در منطقه‌ی الینیکو در آتن، پایتخت یونان، برپا شده است. باشندگان اردوگاه‌ها که اغلب تبعه‌ی افغانستان هستند، بیش از یک سال است که در چادر زندگی می‌کنند و در شرایط بسیار بدی از لحاظ بهداشت و پاکیزگی، کمبود توالت (تشناب) و دوش و محدودیت حریم خصوصی به سر می‌برند. این ساکنان از وجود موش و سوسک شکایت دارند. فعالان امداد بشر دوستانه که در این اردوگاه‌ها فعالیت دارند در باره‌ی مشکلات جدی روانی مثل افسردگی، اضطراب و تلاش برای خودکشی که در اثر شرایط اردوگاه‌ها تشدید می‌شود، گزارش داده‌اند. یکی از پناهجویان در ماه مارچ به عفو بین‌الملل گفت: «همه در الینیکو عقل خود را از دست می‌دهند.»

ناامنی یکی از دغدغه‌های اصلی در اردوگاه‌هاست، به‌ویژه برای دختران و زنان که از آزار زبانی دایمی و خطر خشونت‌های جنسی و ناشی از جنسیت خبر می‌دهند. کنترل کافی بر ورود افراد به اردوگاه‌ها وجود ندارد و پلیس در حوادث امنیتی در داخل اردوگاه‌ها دخالت نمی‌کند. فقدان قفل روی در بسیاری از دوش‌ها و توالت‌های زنان و اجبار به خوابیدن در چادر در حالی که مأموران امنیتی در اردوگاه‌ها حضور ندارند، این مکان‌ها را به‌طور خاص برای دختران و زنان ناامن کرده است. بسیاری از زنان به عفو بین‌الملل گفتند که آنها در چادرها، توالت‌ها و دوش‌ها در ترس دایمی از حمله زندگی می‌کنند.

به گزارش رسانه‌ها، مسوولان قصد دارند این اردوگاه‌ها را تعطیل کنند، اما ساکنان اردوگاه‌ها می‌گویند اطلاعاتی در باره‌ی زمان احتمالی تعطیلی دریافت نکرده‌اند و با آنها در باره‌ی امکانات جایگزین مشورتی نشده است.

مسوولان یونانی باید، پس از مشاوره‌ی واقعی با اطمینان یابی از مشارکت مؤثر دختران و زنان، فوری مسکن مناسب در اختیار ساکنان اردوگاه‌ها قرار دهند. هیچ کس نباید در نتیجه‌ی بستن اردوگاه‌ها بی مسکن بماند یا در خطر نقض حقوق بشر قرار گیرد.

لطفاً فوراً نامه‌هایی به زبان یونانی، انگلیسی یا زبان خودتان بنویسید :

- به مسوولان تأکید کنید پس از مشاوره‌ی واقعی با اطمینان یابی از مشارکت مؤثر دختران و زنان، فوری مسکن مناسب برای ساکنان اردوگاه‌ها تأمین کنند و بستن اردوگاه‌ها را مد نظر قرار دهند؛
- به آنها تأکید کنید تا پیش از تأمین مسکن جایگزین، با توجه ویژه به نیازهای دختران و زنان به اقدام‌های فوری برای تأمین ایمنی، امنیت و بهداشت ساکنان دست بزنند؛
- به مسوولان تأکید کنید که تضمین کنند که هیچ کس در نتیجه‌ی تعطیل شدن اردوگاه‌ها بی مسکن نماند یا در خطر نقض حقوق بشر قرار نگیرد. مسکن جایگزین باید امن و ایمن باشد، نیازهای دختران و زنان را در نظر بگیرد و در مکان‌هایی در داخل آتن یا با امکان دسترسی آسان به آتن باشد تا باشندگان الینیکو بتوانند کماکان از شبکه‌های ایجاد شده طی اقامت در الینیکو - شامل درمان پزشکی و بهداشت روانی - حمایت دریافت کنند.

لطفاً درخواست‌ها را پیش از 5 ژوئن 2017 به مقام‌های زیر بفرستید:

جانشین وزیر محافظت از شهروندان
Nikolaos Toskas
Ministry for Citizens' Protection
P. Kanellopoulou 4
10177 Athens, Greece
Email: pressoffice@yptp.gr
او را با این عنوان خطاب کنید: Dear Minister

وزیر سیاست مهاجرتی
Ioannis Mouzalas
Ministry for Migration Policy
Stadiou 27, 10183 Athens, Greece
Fax: +30 213 136 4418
Email: aid@ypes.gr
او را با این عنوان خطاب کنید: Dear Minister

رونوشت نامه‌هایتان را برای نمایندگان دیپلماتیک در کشور خودتان بفرستید. نشانی نمایندگی‌های دیپلماتیک در محل را در زیر وارد کنید:

نام نشانی 1 نشانی 2 نشانی 3 فکس شماره فکس: نی‌میل نشانی نی‌میل: خطاب خطاب

در صورتی که پس از تاریخ بالا نامه می‌نویسید با دفتر عفو بین‌الملل در محل مشورت کنید.

فراخوان به اقدام فوری

پناهجویان در اردوگاه‌های ناامن یونان در خطر شدید هستند

اطلاعات بیشتر

سه اردوگاه منطقه‌ی الینیکو در آتن در دسامبر 2015 و فوریه 2016 برای سکونت موقت پناهجویان و مهاجران برپا شد. این اردوگاه‌ها در ورزشگاه‌های المپیک (الینیکو 1)، پایانه‌ی ورودی فردوگانه بدون استفاده (الینیکو 2) و زمین بیسبال المپیک (الینیکو 3) برپا شدند. در تاریخ 18 آوریل، در این اردوگاه‌ها به ترتیب 469، 483 و 257 پناهجو و مهاجر زندگی می‌کردند. هیات‌های عفو بین‌الملل از فوریه 2016 تاکنون چهار بار از این اردوگاه‌ها دیدار کرده‌اند.

اکثر پناهجویان و مهاجران در پایانه‌ی ورودی و ورزشگاه‌های در چادرهای نازک پارچه‌ای کوچک کمپینگ می‌خوابند. در زمین بیسبال، ساکنان در چادرهای بزرگتری روی زمین زندگی می‌کنند و می‌گویند در معرض تغییر آب و هوا مثل باران و برف قرار دارند. در پایانه‌ی ورودی و ورزشگاه‌های در الینیکو، پناهجویان و مهاجران سعی کرده‌اند با آویزان کردن ملافه و پتو بین چادرها حریم خصوصی ایجاد کنند. اما این تلاش‌های به‌طور عمده بی‌فایده است، زیرا فاصله‌ی بین چادرها بسیار کم است. سازمان‌های امداد بشردوستانه که در اردوگاه‌ها فعالیت می‌کنند، امداد ضروری بشردوستانه در اختیار پناهجویان و مهاجران در الینیکو قرار می‌دهند، اما آنها هشدار می‌دهند که وضعیت این مکان‌ها برای اقامت مردم کاملاً نامناسب است و به این دلیل فعالیت آنها برای بهبود وضعیت محدود است. آنها توصیه می‌کنند که مسکن جایگزین طوری تأمین شود که نیازها و آسیب‌پذیری‌های مردم ساکن در الینیکو را در بر بگیرد، ایمنی و حریم خصوصی بیشتر عرضه کند و حقوق مردم برای زندگی خانوادگی در شرایط آبرومند زیستی را تأمین کند.

علاوه بر شرایط خطرناک و زیراستاندارد زندگی، یکی از دغدغه‌های اصلی باشندگان در الینیکو نبود امنیت در اردوگاه‌هاست. با وجود این‌که پلیس در ورودی الینیکو 1 و الینیکو 3 حضور دارد، هیچ سیستم مؤثری برای کنترل ورود اشخاص به اردوگاه‌ها وجود ندارد. ساکنان اردوگاه‌ها از این شکایت دارند که هر کسی می‌تواند وارد اردوگاه‌ها شود. برای نمونه، آنها می‌گویند چندین بار پیش آمده که اشخاص ناشناس به اردوگاه آمده‌اند و شب را در یکی از چادرها در زمین بیسبال گذرانده‌اند. بسیاری از زنانی که عفو بین‌الملل با آنها در مارچ 2017 مصاحبه کرد، گفتند که در معرض آزار گفتاری دایمی مردان قرار دارند و این وضع فشار زیادی بر سلامت روانی آنها وارد می‌کند. بعضی از این زنان گفتند که برای دور ماندن از این آزار، مایل نیستند حتی برای تأمین نیازهای اساسی خود از چادرها خارج شوند. «دختران ما نمی‌توانند [در اردوگاه] راه بروند؛ مردان مجرد مزاحم آنها می‌شوند و آزارشان می‌دهند.» زنان همچنین گفتند که نامطمئن و ترس از انتقال در آینده نزدیک فشار بیشتری بر سلامت روانی ایشان وارد می‌آورد. یکی از زنان به عفو بین‌الملل گفت: «هر روز بیشتر زیر استرس هستم. می‌ترسم از چادر بیرون بروم. (... شنیده‌ام ما را منتقل خواهند کرد، اما نمی‌دانم چه اتفاقی برای ما خواهد افتاد.»

شمار زیادی از ساکنان الینیکو بیش از یک سال است که در یونان اقامت دارند و احتمالاً زمان طولانیتری در این کشور خواهند ماند. بدین ترتیب، با رعایت توصیه‌ی کمیسیون عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) که از اردوگاه‌ها باید فقط به‌طور استثنایی و موقت برای سکونت پناهجویان استفاده شود، در اصل به جای اردوگاه‌ها، باید در آپارتمان‌ها یا امکانات مسکونی کوچک دیگر به این پناهجویان مسکن عرضه شود. امکاناتی مثل چادر و کانتینر بایستی فقط به‌عنوان آخرین راه‌چاره مورد استفاده قرار بگیرد و هر مسکن اضطراری باید دارای سرویس‌های بهداشتی مناسب و جداگانه برای زنان و مردان باشد. خدمات درمانی و مراقبت پزشکی مناسب باید در اختیار آنها قرار بگیرد و نیازهای مشخص گروه‌های آسیب‌پذیر، از جمله زنان حامله، کودکان، افراد سالخورده و اشخاص دارای معلولیت و بیماری‌های مزمن را مد نظر قرار دهد.

تقریباً تمام باشندگان اردوگاه‌های الینیکو تبعه‌ی افغانستان هستند و بسیاری از آنها واجد شرایط واقعی برای محافظت بین‌المللی هستند. امکانات افغان‌ها برای خروج از یونان و ورود به کشورهای دیگر اتحادیه‌ی اروپا محدود است. آنها بر اساس راهکارهای اتحادیه‌ی اروپا برای اسکان مجدد اضطراری که در سال 2015 برای جابجاسازی پناهجویان از یونان و ایتالیا به کشورهای دیگر اتحادیه‌ی اروپا مورد توافق قرار گرفت، واجد شرایط نیستند، زیرا جزو 75 درصدی که حداقل متوسط پذیرش پناهجویی در اتحادیه‌ی اروپاست قرار نمی‌گیرند. بنابراین، تنها امکان برای بسیاری از آنها درخواست پناهندگی در یونان است. با وجود این، تأخیرهای زیاد در دسترسی به رویه‌های پناهجویی و شرایط پذیرش از زمان ورود به این کشور باعث بی‌اعتمادی آنها به سیستم پناهجویی در یونان شده است. بدین ترتیب، بعضی از آنها هنوز می‌کوشند از طریق مسیرهای بالکان غربی یونان را به‌طور غیرقانونی ترک کنند، با وجود این‌که این سفرها خطرناک است.

نام: پناهجویان و مهاجران در سه اردوگاه الینیکو

جنسیت مرد/زن: همه

فراخوان فوری: 93/17 نمایه: EUR 25/6091/2017 تاریخ صدور: 24 آوریل 2017